

for de Ting, som — om jeg saa maa sige — høre med til ens Religion, noget anderledes stillet end over for andre Sager, og denne Gruppe Sager har just hørt til dem, der have ligget mig ganske særligt paa Sinde. Jeg beklager da at maatte konstatere, at den højtærede Justitsminister har stillet sig saa afvisende, som det vel var muligt over for min Opfordring. Naar en Justitsminister med den Indsigt, som man med Rette kan kræve af ham paa dette Omraade, og som jeg ikke har nogen Grund til at mistænke den ærede Justitsminister for ikke at besidde, kan sige, at der paa dette Omraade ikke var andet at gøre end mulig at forøge Bevillingen til nogle af de private Børnehjem, som vi have her i Landet, naar han lukker Øjnene for, at den Trang til at skabe Organer, administrative eller kommunale, for at føre det stadige Tilsyn med, hvilke Børn der trænge til Forsorg fra det offentliges Side, naar han overser eller vil lukke Øjnene for Nødvendigheden af Oprettelsen af Statsanstalter, naar han ligesom lod haant om de Forandringer i Straffeloven, som svare til det Forslag, som det høje Folketing vedtog i forrige Samling — ja, saa tror jeg, at jeg har Lov til at udtale, at da er det det samme som, at der siges fra Ministerens Side: Jeg vil ikke have noget med den Ting at gøre. Jeg antager, at Folketinget vil tage sig denne Afvisning ad notam, og jeg tror heller ikke, at vi paa nogen Maade ere særlig slikne efter en Forhandling paa det Grundlag, som den højtærede Justitsminister vil tilbyde. — Jeg maa maaske hertil knytte nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen). Ja, det er jo ikke paa Forhaand sandsynligt, at han og jeg skulde kunne blive enige om den rette Opfattelse af den indre Mission og dens Virksomhed her i Landet, det er heller ikke min Mening at optage nogen Forhandling med ham derom. Derimod maa jeg dog nok korrigere et Par positive Urigtigheder fra hans Side. Han antydede, at Københavns Kommune havde boykottet Holsteinsminde, fordi den blev ledet i missionsvenlig Retning. Nej, det er ganske urigtigt, Københavns Kommune ophørte med at sende Børn til Holsteinsminde, fordi Ledelsen var usikker, vakkelvorn og planløs. Naar det kommer dertil, at en Anstalt i Løbet af et Aarstid har 3 forskellige Forstandere, afsatte og indsatte efter en enkelt Mands, Patronens, vilkaarlige Forgødtbefindende, kan Københavns Kommune — og jeg tror ingen Kommune i Landet — ikke være

tjent med at sende sine forsømte Børn til en saadan Anstalt. Fra det Øjeblik, der syntes at komme en Fæstning i Forholdene, og da saa Anstalten henvendte sig til Københavns Kommune for at faa sit gamle Forhold retableret, tog ogsaa jeg inden for vor Kommune Ordet for, at vi skulde forsøge derpaa. Naar dette Forslag ikke er lykkedes, henholder jeg mig om Grunden hertil til, hvad jeg har sagt i mine første Bemærkninger; jeg sætter mit Kendskab om de nuværende Forhold fra Holsteinsminde fuldkomment imod det ærede Medlems. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem i Virkeligheden har saa nøje Kendskab dertil, som vi have her paa Sjælland, og han vil kunne faa min Fremstilling bekræftet af Medlemmer af dette Ting, som staa i et nærmere lokalt Forhold til denne Anstalt. Det er jo i øvrigt, navnlig for det ærede Medlem, paa ingen Maade nogen Bebrejdelse, at Anstalten skulde blive ledet i særlig Indremissions Retning, tværtimod vil det i det ærede Medlems Øjne være en Anbefaling for Anstalten, og det misunder jeg den aldeles ikke. Det ærede Medlem maa imidlertid ikke glemme, at den Retning, som der her er Tale om, har jo som sit Valgsprog sat sig det smukke Ord af J. L. Heibergs bekendte Digt: Den vil erobre Verden, intet mindre, og den kan ikke forlange, at vi andre skulle være Korsdragere i det Felttog. Det ærede Medlem sagde saa, at det var kun her i København, man nærede denne Frygt for Indre Mission. Det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, er der nogetsteds, hvor man ikke bekymrer sig meget om Indre Mission, er det sikkert København, og vil det ærede Medlem spørge om Grunden dertil, kan han finde den, hvis han vil slaa op i Holbergs „Uden Hoved og Hale“; han vil allerede der finde, at der gøres opmærksom paa det mærkelige Faktum, at Djævelen aldrig huserer i store Byer som Paris, London og København, men holder til paa saadanne mere afsides liggende Steder som Hammersfest, Vardø, Vinderup og lignende Afkroge. Nej, vi ere aldeles ikke bange derfor, men vi maa værge vort eget Hus, og det gøre vi ogsaa.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) synes at have gjort nogle Bemærkninger angaaende mine Udtalelser om Jernbanetaksterne. Jeg ønsker ikke at svare derpaa; vi mødes et andet Sted og kunne der diskutere disse Spørgsmaal, og vi kunne saa, naar vore Anskuelser ere afklarede, senere diskutere dem her. Jeg skal for øvrigt, uden at blotte nogen af Jernbane-